

Piehingissä soi lauantaina RS 4.2.1983.

Piehingissä pidetään lauantaina jo neljännet ikiomat musiikkijuhlat, jälleen piehinkiläisten omin voimin. Ensimmäistä kertaa saadaan kylän oma poika, laulaja Kalevi Alila esiintymään orkestereineen omalle kylälle. Ja kun tanssiorkesteri kerran on lupautunut paikalle, niin eiköhän siellä lopuksi pistetä vähän tanssiksikin. Sirkka Tervonen on ohjannut kylän tytöistä koostuvalle ryhmälle poloneesia ja kansantansseja. Tytöt näyttävät sitten, miten homma sujuu, ja sen jälkeen opetellaan koko porukalla vanhojen tanssien askeleita. Tämä liittyy hiukan kauaskantoisempaankin, kylän yhteiseen asiaan, jota illassa toimikunnan puheenjohtaja Jalmari Tähjänjoki selvittelee.

Tanssia säestää Donald Oja. Veikko Krekilä Haapajoelta on lupautunut esittämään yksinlaulua, sekä vetämään myös muutaman yhteislaulun.

Musiikkikoulua käyvät pienet tytöt esittävät koulussa oppimiaan laulua. Eelis Nylund on lupautunut soittamaan haitarilla mm. erään oman sovituksensa. Isä on houkutelut myös viulua soittavia tyttäriään mukaan, mutta tytöt ovat vielä kahden vaiheilla lähteäkö vai ei.

4-H-kerhon ohjelmaan kuuluu Elina Saarelan vetämä tanssi-laulu -leikki, johon otetaan lapsia yleisönkin joukosta mukaan. Musiikki-illan Piehingissä isännöi tuttuun, mukavaan tyyliinsä Esa Viitanen.

Piehingissä alkavat hanurit olla jo viritettyinä ja lauantaina sitten rävähtää. Musiikkijuhlaa järjestäjänä on kylätoimikunta, mm puheenjohtaja Jallu Tähjänjoki ja sihteeri Ilmi Krekilä.

Jalmari Tähjänjoki 70 vuotta:

”Koko Raahen hyväksi asua” RS 10.6.1983

Vaikka kylätoimikunta Piehingissä on vilkasta, emme halua olla nurkkakuntalaisia. Haluamme vain tehdä Raahen joka kolkkan miellyttäväksi asua.

Näin sanoo huomenna 70 vuotta täyttävä Piehingin ”grand old man”, Jalmari Tähjänjoki.

Kylätoiminnan ohella päivänsankarin sydäntä lähellä on 4H-toiminta sekä raittiustyö. 70-vuotiaalla Jalmari Tähjänjoella on takanaan myös mittava kunnallispoliittinen ura.

Jalmari Tähjänjoki on paljasjalkaisia saloistelaisia. Sukuni juuret ovat Merijärvellä, mutta itse olen jo kolmannessa polvessa saloistalainen torpparin poika.

Nuoruusvuosinaan ennen sotia Jalmari Tähjänjoki työskenteli ammatikseen autojen parissa. Hän kertoo, että ”sodassa sain autoista tarpeeksi ja siirryin maanviljelyshommiin”.

Ensimmäiset kosketukset maanviljelykseen Jalmarilla on jo 1920-luvulta. Tuolloin hän meni työhön maalais-taloon. Ilmeisesti tuosta ajasta jäi siemen itämään ja toiminut myöhemmin kokonaan maanviljelyksen pariin, hän tuumailee.

Piehingin pellot ovat Jalmarille tuttuja

Jalmari toteaa, että kaikki piehinkiläisten pellot ovat hänelle tuttuja. Tämä johtuu siitä, että hänen hallinnsaan oli aikoinaan Saloisten pienviljelijäyhdistyksen traktori, jolla Jalmari teki toukotöitä kaikilla tiloilla.

Hän kertoo, että hiljalleen sodan jälkeen tulivat kuvaan mukaan myös kunnan ”hommat”. Leipätyönään hän hoiteli silloisen Saloisten metsiä. Aktiiviselle ihmiselle löytyi myös luottamustoimia.

Niitä on jatkunut aina näihin päiviin saakka. Pisimmät yhtäjaksoiset luottamustoimet maatalous- ja raittius-lautakunnissa ovat kestäneet yli 30 vuotta.

Nuorisotyö kiinnostaa

70-vuotiaaksi Jalmari Tähjänjoella on mielenkiintoinen harrastus. Nuorisotyö on nimittäin hyvin lähellä hänen sydäntään. Erityisen kiinnostunut hän on 4H-toiminnasta.

Kyseinen toiminta antaa nuorille laajat mahdollisuudet toimia eri harrastusten parissa, sillä nykyisen 4H-toimintaan sisältyy monenlaista harrastusmahdollisuutta.

Myös sitä pidän 4H:n toiminnassa hyvänä, että se opettaa nuoria työntekoon, sanoo päivänsankari.

4H-toiminnan ohessa Jalmari Tähjänjoki on mukana myös muussa nuorisotyössä. Hän on tällä hetkellä mm. Lännerannan leirikeskukseen isännöitsijä ja on tässä roolissa vuosittain mukana useilla nuorisoleireillä.

”Emme ole nurkkakuntaisia”

Erityisen kiinnostunut Jalmari Tähjänjoki on kylätoiminnasta. Hän on keskeinen puuhamies Piehingin kylätoimikunnan vireässä toiminnassa.

Lähtökohtanamme on se, että emme halua olla nurkkakuntaisia. Otamme uudet kylään muuttavat avomieliin vastaan ja haluamme tehdä koko Raahesta hyvän asua.

Piehingin kylätoimikunta on kunnostautunut erityisesti kulttuuritoiminnan virittäjänä. Tästä on hyvänä esimerkkinä Piehinki päivät.

Myös aloitteita kyläkunnan asioista on kylätoimikunnalta virrannut kaupungin päättävälle elimelle usein.

Mielestäni Piehingin kylä elää renessanssia. Ihmiset haluavat pois kaupungeista ja näkyy erityisen hyvin täällä.

Kaupungilla väärä nimi

Jalmari kertoo olevansa vanhana saloistelaisena kohtuullisen tyytyväinen aikanaan tehtyyn liitospäätökseen.

Myönnän kuitenkin sen, että kuntaliitoksen suunnitteluvaiheessa vastustin sitä.

Yksi asia kuntien yhdistämisessä on jäänyt Jalmaria kaivelemaan. ”Saloinen on vanha emäpitäjä. Siksi ainakin osa sen nimestä olisi pitänyt jättää uuden kunnan nimeen. Mielestäni Raahensalo olisi ollut mitä sopivin nimi kaupungille”.

Piehingin monitoimimies Jalmari Tähjänjoki täyttää huomenna 70 vuotta. Kyläläiset muistivat monessa mukana olevaa puuhamiestä Suomen lipulla ja lipputangolla, joka käytiin pystyttämässä talkoilla. Päivänsankari tutkii tyytyväisenä lipputangon kiinnitysmekanismia.

Jalmari Tähjänjoki 80 vuotta PIEHINGISTÄ EI KAUPUNKIIN KAIPAA

Raahen Seutu 11.6.1993

Piehingin maisemissa lähes ikänsä asunut Jalmari Tähjänjoki aloitti ”oman pään pitämisen ” 13-vuotiaana ja pitämistä on riittänyt aina 80-vuotiaaksi saakka. Jalmari Tähjänjoen tiedetään olevan aikaansaava puumies. Hän on ollut vuosikymmenet mukana kunnallispolitiikassa ja kylätoiminnassa.

Hän kertoo olleensa työelämässä 13-vuotiaasta lähtien, jolloin pestautui rengiksi. Siitä lähtien Tähjänjoki on omien sanojensa mukaan pitänyt päänsä.

Tähjänjoella on kokemusta autokuskin työstä ja välirauhan aikana Petsamon tie tuli tutuksi.

Piehingin peltoihin Tähjänjoki sai tuntumaa ajaessaan pienviljelijäyhdistyksen ja koko kylän ainoaa traktoria. Saloisten metsiä hän on myös työkseen tarkastanut.

Pisimmän rupeaman Tähjänjoki viljeli maata. Elämistä kuitenkin luovuttiin reilut parikymmentä vuotta sitten hänen joutuessa sydänvian takia eläkkeelle. Nimenomaan joutuessa, ei päästessä, tähdentää Tähjänjoki ja lisää ettei kuitenkaan jäänyt kiikkustuoliin istumaan.

Maata Pohjaskarissa kuitenkin sen verran vielä viljellään, että perunat ja kasvikset riittävät omiksi tarpeiksi, sillä eihän niitä kaupasta kehtaisi ostaa.

Luottamustoimissa Tähjänjoki on myös ollut: maatalous ja raittiuslautakunnissa vierähti 30 vuotta.

4H-AJATUS LÄHELLÄ — Tähjänjoki on ollut aikoinaan puheenjohtajan roolissa Piehingin kylätoimikunnan aktiivisimpia jäseniä.

Silloin saatiin paljon aikaan ja asioita eteenpäin; muun muassa pururata, Tähjänjokea harmittaakin, ettei kylätoimikunta enää nykyään toimi vilkkaasti.

4H-toiminta on ollut Tähjänjoen sydäntä lähellä aina Raahen yhdistyksen perustamisesta, vuodesta 1975, lähtien. Lähes alueen jokaisen 4H-kerholainen on saanutkin seurata Tähjänjoen saunavihdan tai kauralyhteen tekoa.

4H-toiminta on monipuolista, se on muuttunut ajan mukana. Vaikka vielä viljelyäkin harrastetaan, on kerhoissa pidetty muun muassa tietokonekursseja.

Tähjänjoki on myös Lännerannan leirikeskukseen ”talonmies” ja siksi usein nähty vieras eri yhdistysten leireillä. Olen pitänyt tärkeänä leirikeskukseen kehittämistä ja siksi ollut aina muistuttamassa, mitä sinne kulloinkin pitäisi saada.

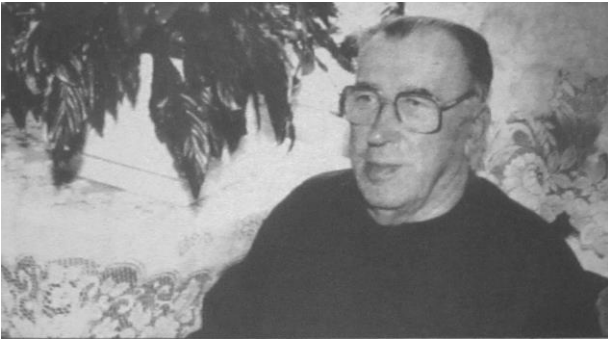
Vaikka Tähjänjoen aika on kulunut erilaisissa luottamustoimissa, on muillekin harrastuksille jäänyt aikaa.

Soitin iltamissa viulua ja velipoika haitaria. Mutta enää sormet eivät siihen suju, sanoi Tähjänjoki Yhdeksi rakkaimmista harrastuksista päivänsankari mainitsee lukemisen. Olen aina ollut ahne lukumies.

Nuorempana menin aina kotiin kirjaston kautta vaikka takana oli pitkäkin työpäivä.

Ja nykyään on iltaisin aina viimeiseksi jotain luettava.

Minua kiinnostavat niin historialliset romaanit kuin kevyempikin kirjallisuus, kertoo Tähjänjoki ja mainitsee lempikirjailijoikseen Pääntalon, Linnan ja Haanpään. — Tähjänjoki viettää syntymäpäiväänsä kotonaan. Maisemista joista ei kaupunkiin kaipaa.

Piehingissä nostatetaan rivakkaa talkoohenkeä.

Talkoo- ja yhteishenkeä ryhdyttiin jo hyvissä ajoin puhallemaan Piehingin tiistaisessa kyläkokouksessa.

Edessä nimittäin on kunto- eli pururadan tekeminen, ja ennen kaikkea raivaustyöhön aiotaan käyttää mahdollisimman paljon kylän oman vapaaehtoista työtä.

Raivaaminen onkin pururadan tekemisessä suurin työ. Hankkeen tarkkaa ajankohtaa ei vielä ole määrätty.

Sitä varten on kaupungin talousarviossa varattuna 80 000 markan määräraha.

Piehingin kokonaissuunnitelman laatimista aiottiin myös ryhtyä jouduttamaan.

Kaupungin laatiman kokonaissuunnitelman puitteissa kun voisi paljon vankemmalta pohjalta lähteä itse miettimään mahdollisia hankkeita omalle kylälle.

Muista tulevista asioista kylätoimikunnan puheenjohtaja Jalmari Tähjänjoki selvitti, että tievalaistus saataneen ainakin toteutettua ensi vuoden aikana.

Koulun urheilukenttää varten on jo paikka varattuna koulun vierestä. Kokouksessa keskusteltiin myös mahdollisuudesta, että valtatie toisella puolella oleva jääkiekkokaukalo saataisiin siirrettyä koulun viereen.

Tästä koituisi monta hyötyä, ja samalla kaukalon käyttöaste kasvaisi.

Näihin hankkeisiin päätettiin paneutua kuitenkin vasta sitten, kun pururata on ensin saatu hoidetuksi.

Kaupungin edustajana Piehingin kyläkokouksessa oli liikuntatoimen ohjaaja Juhani Tähjänjoki.

Tanhukurssit pikapuoliin

Tämän kevään merkittävin ohjelma on kaksipäiväinen tanhukurssi yhdessä työväenopiston kanssa 7 – 8. toukokuuta klo 15 alkaen. Kurssin vetää Sirkka Tervonen.

Vaikka opetus kestääkin vain kaksi päivää, tulee näistä päivistä työntäyteisiä, sillä kurssi sisältää kymmenen 45 minuutin jaksoa. Kylätoimikunta onkin varautunut järjestämään suuhun pantavaa tanhuajille.

Tämä kurssi on tarkoitettu ennen kaikkea tanhuamisen alkuinnoituksen syyttämiseksi kylälle. Jatko-ohjausta pyritään saamaan myöhemmin.

Näin pyritään kehittämään myös lisää oman kylän vapaa-ajan toimintaa, samalla kun omaa ohjelmaa kylän juhlatilaisuuksiin.

Piehingin juhlrat ovatkin olleet suosittuja. Musiikkiviikkojen Piehingin iltamissa on kahtena viime vuonna ollut noin 300 kyläläistä, pikkujoulussa 200 ja viime vuoden Piehinkipäivillä yhteensä noin 800 kävijää. Piehingin kylätoimikunnan johtokuntaan valittiin Hurnasista Vuokko Niemelä ja Sauli Jussinniemi, Kultalasta Vilho Kultala ja Jorma Haverinen, Ylipäästä Matti Seppä ja Eija Siuvatti sekä Keskikylältä Alpo Ohenoja, Jouni Kippola, Ilmi Krekilä (sihteeri) ja Jalmari Tähjänjoki (puheenjohtaja). Kyläkokouksessa arvotun matkatoimiston 500 markan lahjakortin voitti Herman Alatalo.

Koko Piehinki mukana juhlassa

RS 8.2.1983

Vaikka lehti-ilmoittelu Raahen musiikkiviikkojen Piehingin kylätapahtumasta ei mennytkään aivan putkeen, ei itse tilaisuudessa ollut vaikeuksista tietoaakaan. Paikalla oli käytännöllisesti katsoen koko kylä ja ohjelmaa riitti. ”Tuotantotavaraa” ei juuri tarvittu, sillä paria poikkeusta lukuun ottamatta kaikki esiintyjät olivat omalta kylältä.

Vaikka Piehingin kyläjuhla kuuluukin Raahen musiikkiviikkojen ohjelmaan, hoitaa tilaisuuden kaikki järjestelyt kylätoimikunta. Tässä suhteessa musiikkiviikoilla onkin kaksi omaleimaista muista poikkeavaa tilaisuutta: sekä Mattilanperällä että Piehingissä tilaisuuksista muodostuu koko kylän juhla, joissa ohjelman ohessa ehditään puhumaan myös yhteisistä, kaikkia asukkaita koskevista asioista.

Kuten sanottu, esiintyjä riitti. Hanuria soittivat Donald Oja ja Eelis Nylund, Susanna Rantala, Minna Mattila ja Eija Löf soittivat nokkahuilua ja lauloivat, samoin sisarukset Päivi ja Hannu Tervonen viihdyttivät yleisöä nokkahuiluilla ja kitaralla.

Jaana Kuusirati soitti Friedin viulukonserton numero kaksi, mutta illan ykkönen oli kuitenkin Seita-Maarit laulullaan ”Mörkö se lähti piiriin,,,”.

Matti Niskala ja Jari Jansson lauloivat Neil Youngin kappaleita ja Veikko Krekilä laulatti Donald Ojan säestyksellä koko iltamaväkeä.

Ollinsaaren 4H-kerholaiset olivat valmistaneet sketsin.

Kansanmusiikkiosuudesta vastasi Raahen Kansanpelimannit, joiden ammattitaitoa piehinkiläiset saivat ihaila neljän pelin verran.

Ohjelmaosuus päättyi yhteiseen poloneesiin ja piirileikkiin, jotka veti Sirkka Tervonen.

Tässä suhteessa on jatkoakin luvassa, sillä vielä tämän kevään aikana Piehingissä aloitetaan tanhukerho, jonka vetäjäksi Tervonen on lupautunut.

Iltapäätettiin kunnollisiin kylätansseihin ja musiikista vastasi Piehingistä lähtöisin oleva laulaja Kalevi Alila yhtyeineen.

Tervehdyssanoissaan Piehingin kylätoimikunnan puheenjohtaja Jalmari Tähjänjoki muistutti, että varmin keino pitää kylä vireänä ja elävänä on se, että toimeen tartutaan itse. Sunnuntai-iltana oli paras esimerkki tästä Tähjänjoen kuuluttamasta omatoimisuudesta.

Puheenjohtaja ehti muutamalla sanalla koskettelemaan myös kyläläisten yhteisiä asioita.

Piehingin työväentalosta on tehty hiljattain purkamispäätös ja Tähjänjoki sanoi monen kyläläisen valitelleen talon hävittämistä.

Olen vastannut ja vastaan nytkin, että talo pitää purkaa, jotta uusi saadaan tilalle, Tähjänjoki sanoi ja viittasi kaupungin suunnitelmiin rakentaa samalle tontille Piehingin monitoimitalo.

Näillä näkymin hanke toteutuu vuonna 1987.

Piehinkin on kasitien varteen valot luvassa jo ensi vuonna. Kylätoimikunta tekee kuitenkin kaikkensa, jotta samassa yhteydessä tien varteen rakennettaisiin myös kevyen liikenteen väylä. Toistaiseksi päätöstä kevyen liikenteen väylästä ei ole vielä tehty.

- *Vaihto pelasi: yhden kolan sai kolmella pantterilla.*

- *Kun muu ohjelma oli ohi, Sirkka Tervonen johdatti koko kylän poloneesiin ja piirileikkiin.*

Leirikesä aloitettiin Lännenrannalla

Kolmisenkymmentä innokasta leiri eläjää kokoontui 4H:n järjestämälle nelipäiväiselle leirille. Leiri on tarkoitettu järjestön nuorimmille ja niinpä osanottajien iät liikkuvatkin kymmenen vuoden alemmalla puolella. Malmimaailmaan tutustuminen oli ylivoimaisesti hauskinta leirillä leiriläisten mielestä. Osa pojista uskoi löytäneensä jo Lännen rannalta omat isot malmikivensä.

Myös muita uusia asioita leirillä opittiin. Tuohisormusten tekeminen, kankaiden painaminen lehdillä, perunalla tai sitruunalla sekä saatiin monenlaista tietoa luonnosta, liikenteestä ja raittiudesta. Kurssinvetäjänä toimi 4H-veuvoja Elina Saarela.

Loppuaika käytettiin leikkimiseen, tutustumiseen muihin leiriläisiin sekä lettujen ja makkaran paistamiseen. Maarit Koivikko ja Sanna Salmela ovat ensi kertaa mukana leirillä. Mukavaa leirillä on tyttöjen mielestä ollut – tuhat kertaa mukavampaa kuin koulussa.

Malmin etsinnästä tytöt olivat myös kiinnostuneita, mutta eivät uskoneet, että Arkkukarista tai Saloisista malmikiviä löytyisi.

Molemmat tytöistä ovat liittyneet tämän kevään aikana 4H:n ja ovat hyvin kiinnostuneita kasveista ja luonnosta. Maarit kasvattaa sipuleita, porkkanoita, salaattia ja tilliä. Sanna ei ole vielä ehtinyt laittaa omaa kasvimaata, mutta ensi vuonna on tarkoitus tehdä sellainen.

Koti-ikäviä leirillä ei ole podettu, mutta kaiken varalta leiriläisten vanhemmat saavat tulla perjantai-iltana katsomaan ja paistamaan lettuja.

Myöhemmin syksyllä on tarkoitus myös vähän varttuneemmille nuorille järjestää oma leirinsä.

Leirin vetäjän Elina Saarelan mukaan leiri on onnistunut hyvin. Raahen ympäristöstä on runsaasti innokkaita kerholaisia, vaikka itse kaupungista kerholaisia ei löydykään. Saarelan mielestä on tärkeää saada lapset jo nuorena (jonkin) harrastuksen pariin. Harrastus auttaa nuoria tutustumaan samanikäisiin ja eri tapahtumiin.

Piehingissä oikeaa karnevaalitunnelmaa

Piehinki-päivää varten tilauksessa ollut kaunis sää onnistui kuin onnistuikin. Vaikka kokemuksesta se tiedetään, ettei sää lopultakaan Piehingin juhlissa muuta ratkaise, kuin että tulo- ja menomatkat ovat vähän miellyttävämpiä.

Koululle oli järjestetty lauantaina perusteellinen ja mielenkiintoinen sieninäyttely. 4H –neuvoja Elina Saarelan poimimat sienet tuntuivatkin herättävän kovasti kiinnostusta.

Piehingin emännät ja tyttäret, anopit ja miniät olivat asettaneet näytteille käsityöaitonsa upeita tuotteita.

Erilaisia tekstiilejä, seinävaatteita, kudonnaisia, nukkeja, maalattua posliinia, lampunvarjostimia jne.

Myös miesten töitä oli esillä, mm Eino Riihijärven ja Erkki Järvelän puutöitä.

Lastenjuhlasta oli pienellä kekseliäisyydellä saatu erityisen hauska ja lasten mieltä kiehtova. He olivat pukeutuneet kuka minkäinkin naamiis- ja mielikuvitusasuihin. Äidit olivat auttaneet asujen valmistuksessa. Lapset esittivät omaa ohjelmaansa kukin halunsa mukaan ja tämän lisäksi leikittiin yhteisiä leikkejä.

Piehinki päivän kohokohta oli illalla, jolloin Lännerannalla venetsialaiset valot paloivat.

Kerttu Partanen (vas), Eeva Kippola, Anja Jokela ja Jenni Ahola olivat tuoneet monia valmistamiaaan käsitöitä näytteille. Näyttely on avoinna vielä sunnuntaina klo 12 – 16.

Piehingissä se selvesi: Lampaalla on sielu RS 14.8.1983

Maaseudun elämä tarjoaa Ritva Oksaselle jatkuvan ihmettelyn ja haltioitumisen aiheen. Hän, alun perin paljasjalkainen kaupunkilainen, puhuu melkein hartaudella maaseudun elämän yksinkertaisista ja pienistä jokapäiväisistä asioista.

Ritva muutti keskeltä Helsinkiä Piehinkiin viisi vuotta sitten. Toisin kuin monet maallemuuttajat, hän on vuosi vuodelta varmempi, että tämä oli hänen elämänsä ratkaisu.

Piehingin tämän kesän kesätapahtumissa Ritva on kertonut ajatuksia herättävän tarinan lampaista.

Lamfaat tulivat Ritvan elämään viime talvena, jolloin hän sai hoidettavakseen Haapajoen talon lammaskataraan.

Ruokkimisen, lannanluonnin ja muun ohessa Ritva on tutustunut lampaisiin myös yksilöinä, kutsuu niitä nimellä, on oppinut erottamaan niiden äänet ja on tullut vakuuttuneeksi siitäkin, että lampaalla on sielu.

Tätä hänet sai eniten ajattelemaan vastasyntyneen karitsan kuolema. ”Se oli pieni, pienin meistä kaikista, ei painanut melkein mitään. ja mahtui melkein kämmeneen, ja kuoli. Ja silloin minä ajattelin, miten voidaan jollekin luoda noin pieni henki, antaa noin pieni elämä. Ja kuitenkin, Ukko on unohtumaton”.

”Että olkoon se lammas tai lehmä, ihminen tai heikko jäljitelmä ihmisestä, sielu ON”.

Raahelaisen sivukylän ihme

Hurnasiin parissa vuodessa kymmenkunta pientaloa

Raahen kaupungissa on yksi kaupunginosa, kylä, jota moni ei tiedä olevan olemassakaan. Se on Hurnanen kaupungin etelälaidassa Pyhäjoen kunnan rajaa vasten.

Erikoista tässä kylässä on valtava rakentaminen. Raahessa yleensä keuhataan rakennettavan runsaasti, ainakin takavuosina puhuttiin räjähdysmäisestä rakentamisesta. Mutta Hurnasten rakennusvauhtiin ei ole yltänyt yksikään kylä eikä kaupunginosa.

Hurnasissa lasketaan olleen vanhastaan 13 savua. Uusia omakotitaloja on joko rakenteilla tai jo valmiina yhdeksän ja kymmenes hanke hakee parhaillaan lupaa. Prosentuaalisesti Hurnasten rakentaminen päihittää muut Raahen kylät reippaasti. Lisäksi kaikki vanhat talot on peruskorjattu.

Veikko Niemelä lie aloittanut tämän villityksen. Hän rakensi uuden pientalon ensimmäisenä 1960-luvulla.

Silloin ei kylässä ollut vesijohtoaakaan, mutta sittemmin saatiin tätä Vihanninharjun kehuttua vettä ja se olikin yksi ehto kylän kehittymiselle.

Tapio Niemelä rakensi oman talon kaksi vuotta sitten. Sen jälkeen parin viim e vuoden aikana ovat muotia seuranneet Tapani Rantanen, Paavo Laitinen, Tauno Jussila, Taisto Siniluoto, Keijo Talus, Kalevi Keränen ja Lauri Pääkkö tulevat rakennushommineen kuvaan mukaan ja kohta myös Jorma Laitinen.

Ennen vanhaan Hurnasten asukkaat olivat sukua keskenään, sisaruksia, serkkuja, tai serkun lapsia. Nykyisinkin kyläläiset ovat jotenkin sukusidoksissa ainakin väärän koivun takaa tai seitsemännän kirnunvirutusveden verran.

Vapaaseen luontoon ja vapauteen

Tuolloin kun Veikko Niemelä rakensi talonsa 20 kilometrin päähän kantakaupungista, ihmeteltiin sitä, miksei hän rakenna lähelle työpaikkaansa, Raahen rautatehtaan läheisyyteen. Hän oli kaukaa viisas.

Siihen aikaan moni nuori pari ja varttuneempikin muutti kaupunkiin vuokralle, jotta työpaikka olisi lähempänä. Vuosien myötä ihmiset ovat valuneet takaisin kotikyläänsä, koska puhtaassa luonnossa ja lähellä merta on paras asua.

Seurustellaan – kutsumattakin

Meri on yksi houkutin, Halkokarille hurnastelaiset menevät viivana aina, kun vain vapaata aikaa liikenee.

Siellä uidaan, saunotaan, pestään mattoja, kalastellaankin omiksi tarpeiksi ja tietysti seurustellaan.

Hurnastelaiset eivät ole unohtaneet vanhaa tapaa, että naapuriin voi pistäytyä kutsumatta. Ja lapsilla on vapaat läänit, kukaan ei tule ajamaan pois omalta maaltaan, ellei nyt aivan tahallaan ohrapeltoa tallaa..

Näitä kertovat Aulikki Kyröläinen ja Inkeri Pohjamo. Viime mainitulla ei ole ollut onnea olla synnyinsijoillaan, sillä hän joutui yli kaksikymmentä vuotta sitten kolmen veljensä lailla lähtemään Ruotsiin työnhakuun. Ja sille tielle jäivät, kun lapset ovat siellä syntyneet, kasvaneet ja osa jo aikuistunutkin. Mutta synnyinseudulla vietetään lomia.

Palvelut haetaan kaukaa

Hurnanen sijaitsee valtatie 8 molemmin puolin, kaupungista kahden peninkulman päässä. Kylässä ei ole kauppaa eikä postia. Ne palvelut haetaan Piehingistä kuuden ja Parhalahdelta neljän kilometrin päästä.

Kauppareissut edellyttävät omaa autoa ainakin lapsiperheiltä. Lasten kanssa on hankala lähteä linja-autolla asioimaan, vaikka autovuoroista ei ole päiväsaikaan puutetta.

Edes leikkikenttä: Hurnanen kuuluu Piehingin kylään, ja Piehingin kylätoimikunnan pitäisi teoriassa vastata myös Hurnasten kehittymisestä.

Kylätoimikunta ei ole meidän eduksemme ratkaissut ainoatakaan asiaa, pamauttaa Veikko Niemelä.

Oma suu on lähempänä kuin kontinsuu. Veikolla onkin syytä olla hieman katkera, sillä hänen ansiostaan saatiin kylän nuorten ainoa yhteinen harrastuskohde, jääkiekkokaukalo, hänen omalle tontilleen.

Lasten leikkikenttä olisi meille tarpeen. Kylässä on 17 lasta, joiden iät vaihtelevat 0 – 7 vuoteen ja uusia on tulossa. Ainakin kolme tulokasta jo tiedämme, kertovat Aulikki ja Inkeri.

Koulut ovat kaukana. Piehingin ala-asteelle, Oravan yläasteelle ja ammattikouluun, osa jopa lukioon matkustaa päivittäin linja-autossa. Tähän on totuttu ja teidetäänhän se, että monet muut Suomen lapset kulkevat pitkiä koulumatkoja.

Työväenopisto talvella olisi tervetullut

Kylän sijainti kaukana kantakaupungista aiheuttaa sen, ettei harrastusmahdollisuuksia aikuisväelle ole.

Muuan vuosi takaperin Raahen työväenopisto järjesti naisille liikunta- ja viime vuosina käsityöpiirin, mutta nyt ei ole paikkaa, missä voitaisiin kokoontua.

Hurnasten naiset eivät ole kotona nyhjöttäjiä. He ovat keksineet hauskan seurustelumuodon.

Kun naapurissa täytetään vuosia kerätään yhteinen lahja ja tuppaututaan käskemättä kahville.

Näitä synttäreitä varten ei tarvitse täyttää kymmeniä vuosia, vaan välivuodetkin kelpaavat.

Naapuriin mennään muutenkin kutsumatta. Ja naapurien asiat tunnetaan ja tiedetään, kuten pienoisyhdistyksissä ainakin. täällä sitä ei koeta rasitteena, vaan pidetään etuna.

Miten on kyläläisten keskeisen sovun laita. Pysyttekö te hyvissä väleissä?

Aulikki nauraa, että tapellaan jos on tarvetta, mutta yleensä me olemme sopuisia. Hyvään perheeseen kuuluvat riidat ja sopimiset.

Äidit kotona: Hurnastelaiset miehet käyvät työssä rautatehtaalla jotakin harvaa poikkeusta lukuun ottamatta. Naiset sen sijaan ovat tällä kertaa kotiäitejä.

Olemme laskeneet näin, että säästämme omia ja yhteiskunnan varoja ja jopavaivoja, kun hoidamme itse lapsemme ja totimme, kertoo Aulikki Kyröläinen. Eikä työpaikkoja naisille ole tarjollakaan.

Kylässä on enää yksi tila jossa on lypsykarjaa. Ennen jokaisessa talossa ja mökissä oli yksi tai useampi hännäheiluttaja. Nyt ovat pellot paketissa, mitä niistä nyt enää on jäljellä runsaan rakentamisen vuoksi.

Peltopaketit rumentavat

Hurnasissa ei rakenneta tuhannen neliön tontille, vaan rakennusmaata pitää olla useampi hehtaari. Tapio Niemeläkin halusi rakentaa ”isänsä maalle” ja tilaa on hehtaarikaupalla. Hän kertoo kivenneensä vanhoja peltoja, jotta saisi tulevana vuosina hyviä peruna- ja juurikassatoja.

Kylän ilme maantien matkajalle ei vielä ainakaan kerro ututterasta rakentamisesta ja kotirakkaudesta.

Mistä tämä johtuu?

Veikko Niemelä tuumaa, että maa on alavaa, kivistä ja karua. Ankeutta lisäävät pakettipellot ja puhdistamattomat ojat. Pellot kulottuvat ja ojanteet kasvavat pajuviidakkoa. Mutta näitä kotipeltoja kun oikein kynsitään ja kivetään, niin kasvavat ne mikäli kosteutta riittää, hän tuumaa.

Sadan hehtaarin tontti

Luonnon rahallisuutta ja puhtautta kyläläiset kiittävät Tauno ja Anneli Jussila taisivat tehdä ennätysten rakentaessaan yli sadan hehtaarin tontille. Jussiloiden uusi talo on valmistumassa metsän keskelle, noin 700 metrin päähän valtatiestä.

Kodin nurkalta alkaa oma metsäsarka, joka jatkuu aina Vihannin kunnan rajalle saakka.

Anneli Jussila sanoo heillä riittävän metsäperkausta ja hoitoa, mutta samalla ovat omat metsästymaat.

Pariskunta käy yhdessä jänisjähdissa, ja marjamaatkin ovat vieressä.

Riittää tässä metsänhoitoa pojillekin, kehuu Anneli. Kohta puolin 18-vuotias Pasi ja 15-vuotias Mika ovatkin niin vahvoja että pitävät metsät kunnossa.

Vakituinen työpaikka – kehittymisen ehto

Kuka olisi uskonut, että yksi rautatehdas vaikuttaa ihmisten hyvinvointiin tällä tavalla kuin Hurnasissakin.

Puhelimekin pirisevät joka talossa. Vielä 1940-luvulla kyläläiset saivat pitää ”kökkiä” vuosikaupalla, että saivat hankituksi yhteisen kyläpuhelimien.

Kylän vanhukset ovat kaikki jo kuolleet, ja aivan uudet polvet kasvamassa. Muutamia nuorekkaita eläkeläisiä sen sijaan katselee ihmeissään kylän kasvua. Ainakin sinä aikana, minkä retkiltään ennättää.

Tämän jutun tekijä nimittäin yritti saada puhelimella kiinni yhtä Hurnasten eläkeikäistä. Pieni lapsi vastasi puhelimeen: vaali on letkellä (vaari on retkellä).

- Keijo Taluksen uusi ”punainen tupa” valmistui viime talvena. Pihatyöt ja pihaan johtava tie valmistuvat kuluvan suven aikana. Hehtaarimäärin on tonttia tämänkin talon ympärillä.

- Tapio Niemelä rakensi uuden kodin perheelleen perintömaalle kauaksi maantien melusta. Lapsilla on puhdasta läiniä temmeltää oman pihan tienoilla, eikä liikenteestä ole vaaraa.

- Anneli Jussila oli juuri valttamassa ikkunoita uuteen kotiinsa, joka rakennettiin itse istutetun metsän laitaan. Pihalta alkaa sadan hehtaarin metsästysmaat, joita joku kaupunkilainen voi pitää ylellisyytenä.

- Siskokset Inkeri Pohjanen ja Aulikki Kyröläinen kertovat, että Hurnanen on lapsista rikas ja uusia pienokaisia odotetaan. Äidit itse hoitavat lapset ja kotinsa. Kaupungilta toivotaan lapsille leikkikenttää.

Mojovat valheet Piehingin illassa

Suurin osa ihmisistä istui lauantai-iltana kuin nautittuna televisioitten ääressä kädet hikoillen Tiina Lillakin heittoja jännittämässä.

Mutta Piehinginissä oli tarjota jotain, joka vei voiton tästä. Täyteen ahdetussa Bombantalossa todettiin vain kuin ohimennen ”ai Tiina sai kultaa,,” ja jatkettiin omaa ilonpitoa.

Knalli päässä, aluspaitaan ja isäntähousuihin sonnustautunut Jouni Kippola hetkutteli Hegulina Piehingin omassa Valehtelijoitien Klubissa yhtä liipatun lipevänä kuin se oikeakin. Ja sihteeri – Ilmi Krekilä – oli ihanassa aniliinipunaisessa amerikkalais-yöpaidassaan itse asiassa hemaisevampi kuin se alkuperäinen.

Klubin arvuuteltavat esineet oli etsitty omista komeroista, ja omasta takaa olivat taatusti jututkin! Hauskanpitoa ei tarvinnut herutella.

Lahjakkaina valehtelijoina olivat Jalmari Tähjänjoki, Anna Kippola, Martti Löf ja Aino Rautio.

Ohjelmien toisena kohokohtana olivat neljä kaunista naista vauhdikkaalla totikierroksella vihanneskoreineen, sulkahtuineen ja strutsinsulkiineen Täti Monikan tahdissa.

Tästä esityksestä vastasivat Ilmi Krekilä, Elina Kippola, Mirja Seppä ja Anja Jussinniemi.

Koko Piehinki-päivän iltajuhlaan oli keksitty taas paljon uutta ja yllätyksellistä ohjelmaa.

Viime kevättalvena Sirkka Tervosen johdolla pidetyn tanhukurssin ensimmäisiä tuloksia päästiin näkemään neliparisen tanhuryhmän esiintyessä. Lisää poikia ja miehiä kuulema vielä kaivattaisiin ryhmään kipeästi. Jo mukana olevat vakuuttivat harrastuksen olevan hauskaa, eikä ollenkaan vaikeata.

Mummo ja tyttärentytär Anna ja Eeva Kippola lauloivat duona vanhan tutun Villiruusun. Ensiesitykseksi laulu tuli siitä syystä, että Esteri Honka oli kirjoittanut melodiana uudet, Lännennokasta kertovat sanat.

Piehingin kylätoimikunnan puheenjohtaja Jalmari Tähjänjoki kertoili tunnetusta persoonallisuudesta Petäjänniemen Vikestä, joka on elänyt Piehinginissä vielä muutama vuosikymmen sitten.

Lausuntaa esitti Marita Ahola, Krekilän Liisa ja Nestori lauloivat Elis Nylundin säestyksellä ja Silja Kippola veti yhteislaulua.

Komealta näytti, kun koko juhlaporukka luikerteli ovesta pihalle käsikädessä pitkänä letkana Donald Ojan säestäessä harmonikalla. Todella iso piiri saatiinkin aikaan pihalla tanssittua poloneesia varten.

Ensimmäistä kertaa oli nyt järjestetty nuorille erillinen, oma disko vanhalle keittokatokselle. Tämä oli tietysti nuorten mieleen.

Pienemmät lapset juoksentelivat juhlahumussa posket hehkuen sisältä ulos ja ulkoa sisään, pihalta diskopaijalle ja metsikön kautta kiertäen takaisin aikuisten tanhuun mukaan, jännittyneinä illan rantavalojen sytyttämistä odottaen.

Jokainen aikuinen varmaan muistaa, miten jännittävät ja kiehtovat muistot tällaisista lapsena koetuista koko perheen ja kylän yhteisistä kesän juhlista jää mieleen.

- *Bomba-talo oli tupaten täynnä aina seisomapaikkoja myöten. Ja ilo oli katossa.*
- *Piehingistä löytyi toinen toistaan parempia valehtelijoita. Hegulina vas. Jouni Kippola, Martti Löf, Aino Rautio, Anna Kippola, Jalmari Tähtiänjoki ja hemaivevana sihteeriikkönä Ilmi Krekilä.*